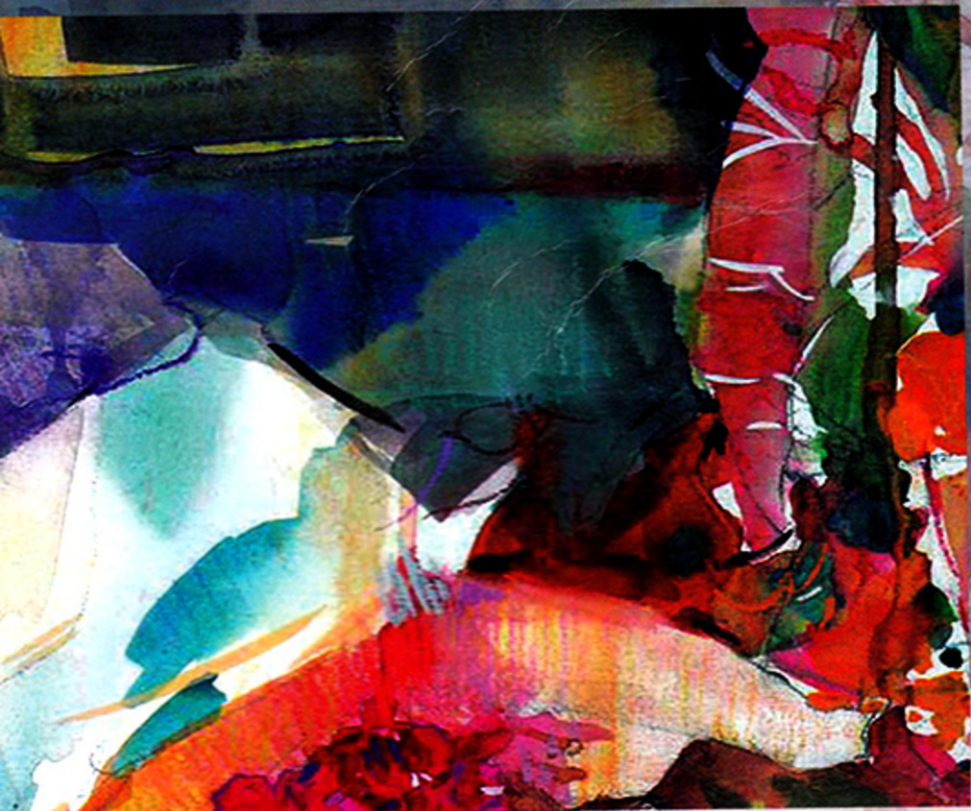

စိုးစိုးစာပေ

၅၁

ဝေနေအောင်ပွင့်တဲ့ညတွေ

COVER Idea Kvaw

အခန်း (၁)

မောင်တိမ်တမာန် (B.Sc; Phy)

နှင့်

မိုးဥဇူ (B.Sc; Chem)

တို့ ၏

မင်္ဂလာဇဉ်းခံပွဲ

ရွှေရောင်ဖောင်းကြွနေတဲ့ စာလုံးခပ်ကြီးကြီးအောက်မှာ မင်္ဂလာသတို့ သမီး၊ သတို့ သား နာ မည်က ခန့်ထည်ဝင့်ကြွားနေသည်။ ။

နယ်မြို့လေးရဲ့ အဆင့်အတန်းနှင့် ဆိုလျှင် အလွန်ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော မင်္ဂလာပွဲကြီး လည်း ဖြစ်သည်။ ။

သတို့ သမီး သတို့ သား မျက်နှာလေးတွေက မိုးဆမ်းပန်းနှယ် ပြုံးပျော်ကြည်နူးနေသလို ဆွေ မျိုးအသိုက်အဝန်းတို့ သည် လည်း ဂုဏ်ကျက်သရေ တင့်တယ်နေခဲ့၏။

“ကြီးရင်မှီ ငယ်ရင်ချီတဲ့ ၊ သတို့ သားက သတို့ သမီးထက် ဆယ်နှစ်လောက် ကြီးလို့ လည်း ဒီ လောက် ပြည့်စုံခမ်းနားအောင် လုပ်ပေးပြီး အချစ်ပိုနေတာပေါ့”

“ချစ်မယ် အလိုလိုက်မယ်ဆိုလည်း ပိုးဥဇူလေးက ငုံထားချင်စရာ

အေ၊ တို့ မြို့မှာ သူ့လောက် ချောတဲ့ လှတဲ့ မိန်းကလေး ဘယ်မှာ ရှိလို့ လဲ
၊ အမိအဘ မရှိပေမယ့် ဦးလေးတွေ အဒေါ်တွေရဲ့ အုပ်
ထိန်းမှုအောက်မှာ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ပိ ဣန္ဒြေကြီးရှာပါတယ်၊
ရွာနားမြက် ရွာနွားမစားဘူးဆိုတဲ့ အတိုင်း အနီးအနားက ပိုးကြပန်းကြ
တင်တောင်းကြတဲ့ သူတွေဆိုတော့ စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘဲနဲ့ ယူမယ့် ယူတော့
မြို့ကြီးပြကြီး ရန်ကုန်သားတဲ့ ၊ ချမ်းသာလိုက်တာလည်း ကျိကျိတက်ဆို
ပဲ”

“ဟဲ့ ဒီအသက် ဒီအရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင်ပျက် တစ်ခုလပ် မုဆိုးဖို့ ဖြစ်ချ
င်ဖြစ်နေမှာ နော်”

“ဪ လူပျိုလူလွတ်ဆိုပြီး ပိုးဥဖြူ အဒေါ်နဲ့ ဦးလေးက ပေးစားလို
က်တာပဲတဲ့ ၊ သူတို့ ချင်း လည်း ချစ်ကြတယ်ဆိုတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သင့်
တော်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ သတို့ သားက တို့ မြို့က လူကု် ထံတွေနဲ့ အပေါ
င်းအသင်း လုပ်တာနော်၊ စိန်ရွှေငွေ ပွဲစား လုပ်တာတဲ့ ”

“တို့ မြို့က အချောအလှ ပိုးဥဖြူလေး လင်ရက်ကောင်းတာ ဝမ်းသာ
ပါတယ်လေ၊ ဒါနဲ့ သတို့ သားဘက်က ဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်းလည်း မ
တွေ့ဘူးနော်”

“မရှိလို့ နေမှာ ပေါ့၊ တို့ မြို့က ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးတက်လူနဲ့ ဒေါ်နန္ဒ
က သတို့ သားဘက်က လူကြီးမိဘနေရာကနေ တာဝန်ယူထိမ်းမြားပေး
တာတဲ့ ၊ ပိုးဥဖြူလေးရဲ့ အုပ်ထိန်းသူတွေကိုလည်း ကောင်းကောင်း မွန်
မွန် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးတာတဲ့ လေ၊ မျက်နှာပွင့်သွားတာပေါ့၊ ပိုးဥ
ဖြူလေး လင်ရွေးတော်တာ သူတို့ လည်း အကျိုးရှိသွားတာပေါ့”

အတင်းပဲ ပြောပြော သတင်းပဲပြောပြော ပိုးဥဖြူ ဘဝလေးကို
ချီးမွမ်းအားကျတယ် ဆိုပေ မယ့်လည်း ယောက်ျားပဉ္စင်း မိန်းမပုခက်တွ

င်း ဆိုသလို နေနဲ့ လ၊ ရွှေနဲ့ မြလို လိုက်ဖက်တင့်တယ်နေ တော့ ကဲ့ရဲ့ ရှု
တ်ချခြင်း မရှိကြချေ။ အလျှံအပယ် ကျွေးသမျှ စားသောက်ပြီး
ကောင်းချီးပေးဝမ်းသာ နေကြ၏။

“ပိုးဥလေး မောနေပြီလား”

ပိုးဥလေး မျက်နှာလေးကို ကြင်နာမြတ်နိုးစွာ ကြည့်၍ တိမ်တမာန်
မေးလိုက်သည် ။ ဝင်းဝါနေ သော နဖူးစပ်လေးမှာ ချွေးစလေးတွေ စို့နေ
တာကိုလည်း နဖူးပေါ်သော လက်ကိုင်ပဝါလေးနှင့် ဖွဖွ လေး တို့ သုတ်ပေး
နေသေး၏။

“မောပါဘူး ကိုကိုရယ်၊ ပိုးဥဘဝအတွက် တစ်သက်မှာ တစ်မင်္ဂလာ
အရေးကြီးဆုံး တန်ဖိုး အကြီးဆုံး အချိန် မဟုတ်လား၊ အခုလိုမျိုး ကိုယ်
ချစ်တဲ့ သူနဲ့ ခမ်းခမ်းနားနား မင်္ဂလာဆောင်ခွင့်ရတာ
ဘယ်လောက်ပြီးပြည့်စုံပြီး ပျော်စရာကောင်းလဲ၊ ကိုကိုရော မပျော်ဘူး
လားဟင်”

“ပျော်တာပေါ့ ပိုးဥလေးရယ်၊ နတ်သမီးလေးလိုချောတဲ့ လှတဲ့ ချစ်သူ
လေးကို ပိုင်ဆိုင်ရတာ ပဲ၊ ပြီးတော့ ယင်ဖိုတောင် မသန်းဖူးသေးတဲ့ ကူ
ခြွေရှင်မလေးလေ၊ ကိုယ့်ဘဝအတွက် ပိုးဥလေးက တန်ဖိုးအကြီးဆုံးပါ၊
ဒါကြောင့်လည်း ကိုယ်က တခမ်းတနား လက်ထပ်ယူတာပေါ့ ပိုးဥလေး
ရယ်”

ကိုကိုအပြော ကိုကို အကြင်နာတွေကြောင့် သူမရဲ့ အပျိုစင် ဘဝ
လေး ကိုကိုလက်ထဲ ဝကွက် အပ်ရတော့မှာ ပါလို့ မပြောဖြစ်တော့ပါ။

အရှက်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ လုံခြုံအောင် သိမ်းထုပ်စောင့်စည်းရင်း သူမ
ဒီလောက်အရွယ်ထိ ချစ် သူရည်းစား မထားခဲ့ဘူးချေ။

လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်ဝန်းကျင်ကမှ ကိုကိုနှင့် ဒီမြို့လေးမှာ ဆုံစည်းခဲ့ရသည်။ ။ သူမက ဦးတက် လူတို့ ရွှေ့ဆိုင်ရဲ့ ကပ်ရက်ဆိုင်ခန်းလေးမှာ စက်ချုပ်သမလေး။

ကိုကိုက ရန်ကုန်ကနေ ဦးတက်လူဆိုင်ကို ပစ္စည်းအပို့အယူလုပ်ရင်း သူမကို မြင်တွေ့သွား ကာ မြင်မြင်ချင်း ချစ်သွားခဲ့သည် တဲ့ ။ အစကတော့ သူမ အသွားအပြန် အချိန်ပေးပြီး ကိုကို ချစ်ခွင့် ပန်ခဲ့ပေမယ့် သူမက ထုံးစံအတိုင်း ငြင်းပယ် ရှောင်လွှဲခဲ့သည် ။

ဇွဲကြီးသော ကိုကိုက ဒီမြို့လေးမှာ အနေများ လာပြီး ဦးတက်လူတို့မှ တစ်ဆင့် စကားကမ်း လှမ်း အောင်သွယ် နားချခိုင်းသလို ဦးလေးဒေါ်လေးတို့ နှင့် ရင်းနှီးခင်မင်အောင် ပေါင်းပြီး အိမ်ကို လည်း အလာစိပ်လာခဲ့သည် ။

သူမအပေါ်လည်း ကြင်နာဂရုစိုက်မှုလေးတွေ အလေးအနက် တန်ဖိုးထားမှုလေးတွေနှင့် ဆွဲ ဆောင်ဖြားယောင်းလေ၏။

အချိန်တွေ ကြာလာတော့ သူမလည်း ဟန်ဆောင် တင်းမထားနိုင်တော့ပါ။ ။ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် မနေဘူးတဲ့ စိတ်ခံစားမှုက ကိုကိုရဲ့ စွဲညှို့အားတွေကို မလွန်ဆန်နိုင် ခဲ့။

ကိုကိုအချစ်ကို လက်ခံပြီးတော့လည်း ချစ်သူဘဝ ကိုကိုအကြင်နာအတွေ့အထိလေးတွေကို စွဲလမ်းမွတ်သိပ် တောင့်တလာသည် ။

ဒါကြောင့်လည်း ဒီလို မင်္ဂလာပွဲကြီး ဆင်နွှဲဖြစ်တော့ ကိုကိုအချစ်အပြုအမူတွေအပေါ် လေး စားတန်ဖိုးထားကာ သူမ အပျော်ကြီး ပျော်နေခဲ့သည် ။

ချစ်သူနှင့်

နှစ်ယောက်တစ်ဘဝ

တည်ဆောက်ရတာ

ဘယ်လောက်များ ပြီးပြည့်စုံ စိတ်ချမ်း မြေကြည်နူးစရာ ကောင်းလိုက်
သလဲ။

အားလုံးကလည်း ကံအကောင်းဆုံး လူတစ်ယောက်အဖြစ် သူမကို
အားကျကြသည် ။ ချီးမွမ်းထောပနာ ပြုကြသည် ။ သူမကလည်း ကိုကို
လက်ကို ရဲရဲတွဲလို့ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား ပြုံးမော်နေခဲ့၏။

ဘာလိုအပ်ပါသေးသလဲ။

ငွေကြေးဂုဏ်ဓန ပစ္စည်းဥစ္စာ ကိုကိုမှာ အလျှံအပယ် ရှိသည် တဲ့ ။
ကိုကိုအချစ် တစ်ခုတည်းနှင့် သူမ ဘဝ အရာရာ ပြည့်စုံနေခဲ့ပါပြီ။
တစ်သက်စာအတွက် အလိုအပ်ဆုံးက ကိုကိုအချစ်တွေပါပဲ။

*

အခန်း (၂)

“ကဲ မောင်တိမ်တမာန်ရော သမီးလေး ပိုးဥဖြူရော ပင်ပန်းနေကြပြီ၊ ဒီနေ့ တစ်ခါတည်း ရန် ကုန်ကို ခရီးဆက်ကြမှာ ဆိုတော့ ခဏအနားယူကြဦးလေကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေးတို့ ကို ကန်တော့ပြီးတာနဲ့ ညတွင်းချင်း ရန်ကုန် ရောက်အောင် ကားမောင်း သွားမယ်လို့ စဉ်းစားထားတယ်၊ နောက်နေ့ ချောင်းသာကို ဟန်းနီးမွန်း ထွက်ဖို့ အားလုံး စီစဉ်ထား လို့ ပါ”

“ဟင် တကယ်လား ကိုကို”

ကိုကိုက သူမခေါင်းလေးကို ဖွဖွပုတ်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ။

ကိုကိုအစီအစဉ်ကို ခုမှ သိရတာမို့ လှိုက်ခနဲ ပျော်သွားပေမယ့် သူမနှုတ်ခမ်းစူလိုက်သည်။ ။

“ဟွန်း ပိုးကိုတောင် အသိမပေးဘူး၊ ကိုကို ဘယ်အချိန်တုန်းက စီစဉ် ထားတာလဲ”

“ဪ ပိုးလေးရယ် ပိုးလေးပဲ ပြောဖူးတယ်လေ၊ ငပလီတို့ ချောင်း သာတို့ တစ်ခါမှ မရောက် ဖူးဘူးဆို၊ အဲဒါကို မှတ်ထားပြီး အခု မင်္ဂလာ ဆောင်ပြီး ဟန်းနီးမွန်းသွားဖို့ စီစဉ်လိုက်တော့ ချောင်း သာကို ရွေးချယ် လိုက်တာပေါ့၊ ဘာလဲ ပိုးလေး အဲဒီကို မသွားချင်ဘူးလား”

“အာ မဟုတ်ပါဘူး ပိုးက ကိုကို အလိုက်သတိ ကြိုတင်စီစဉ်ထား

တာကို မသိရလို့ စိတ်ဆိုး တာပါ။ အဟင်း ပိုး အရမ်းပျော်တယ် သိလား
ကိုကို”

ဦးလေးနှင့် အဒေါ်ရှေ့မှာ ဟန်မဆောင်နိုင်အောင်
ကိုကိုလက်မောင်းကြီးကို ဖက်တွယ်လိုက် သည် ။

ဦးလေးနှင့် အဒေါ်လည်း အပြုံးတွေ ဝေဝေဆာဆာနှင့်
ကြည်နူးနေကြ၏။

“မောင်တိမ်တမာန်တွေ ပိုးဥလေးကို ကလေးတစ်ယောက်လို အလို
လိုက်ရတော့မယ် ထင် တယ်။ အသက်က နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်ဆိုပေမယ့်
အရင်က လူကြီးလေးတစ်ယောက် အရမ်းရင့်ကျက် တည်ငြိမ်တာကွဲ့၊ ခု
တော့ မင်းနဲ့ တွေ့မှ ကလေးဆန်ဆန် ဆိုးနွဲ့နေတော့မှာ ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်က သူ့ထက်အသက်ကြီးတော့ အလိုလိုက်ဖြည့်
ဆည်းပေးမှာ ပေါ့ ခင်ဗျာ၊ အဲ များများ ဆိုးရင်တော့ နာနာရိုက် ပေးရမှာ
ပေါ့”

“ကိုကိုနော် သူ့ပိုင်နက်ထဲတောင် မရောက်သေးဘူး၊ ဇာတိပြ လာပြီ၊
အဲဒါကြောင့် ကိုကိုမျက် နှာ တစ်ရွာထင်ပြီး မြို့ကို မလိုက်ချင်တာ”

“အလကား စတာပါ ပိုးရယ်၊ ဟိုရောက်ရင် ပိုး မျက်နှာမငယ်စေရပါ
ဘူး၊ ဦးနဲ့ အဒေါ်ကို လည်း ကိုကို ကတိပေးထားပါတယ်၊ မယုံရင်
မေးကြည့်ပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ် သမီးလေးရယ် မောင်တိတ်တမာန်က သမီးကို အ
တော်ချစ်ရှာတာပါ၊ အဒေါ် တို့ ရင်ခွင်က ခွဲထုတ်သွားရပေမယ့် လိုလေ
သေးမရှိ ပြည့်စုံအောင် စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားမှာ ပါ လို့ အဒေါ်တို့ ကို
ကတိအတန်တန်ပေးထားပါတယ်၊ သမီးကလည်း ကိုယ့်ထက်

အသက်ကြီးတဲ့ သူပဲ ဆိုပြီး သိပ်အနိုင်မယူနဲ့ ပေါ့ကွယ်၊ တူမလေး လိမ္မာ ယဉ်ကျေးတယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် အိမ်ထောင်သည် ဘဝမှာ မိန်းကလေး က လင်ယောက်ျား ရှာဖွေပေးသမျှ စီးတဲ့ ရေ ဆယ်တဲ့ ကန်သင်း၊ သိမ်း ထုပ်သေ ချာရမယ်၊ လင်ကို အိမ်ဦးနတ်လို ကိုးကွယ်လေးစားရမယ်၊ အပြစ်အနာအဆာရှိလည်း တိုင်ပင်ညှိ နှိုင်းရမယ်ကွဲ့၊ ဒေါ်လေး ပြော တာ နားလည်ရဲ့ လား သမီး”

သူမလေးလေးနက်နက် ခေါင်းညိတ်ပြကာ ဦးလေးနှင့် အဒေါ်ကို ဦး သုံးကြိမ်ချ ကန်တော့ လိုက်သည် ။

တိမ်တမာန်ကလည်း သူမ နည်းတူ ကန်တော့လေ၏။

“သမီး ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေ မရှိက တည်းက ကျွေးမွေးစောင့် ရှောက်ခဲ့တာကိုလည်း ပိုး ဘယ်တော့မှ မမေ့ ပါဘူး၊ အခုလည်း ကိုကိုနောက် လိုက်သွားရမှာ စိတ်မကောင်းပါဘူး ဒေါ်လေးရယ်”

ပိုး မျက်ရည်တွေတောင် လည်လာသည် ။ ပိုး ဆယ့်ငါးနှစ်သမီးအရွယ်ကတည်းက ဒေါ်လေး တို့ နှင့်အတူ နေလာခဲ့ရတာ ဘယ်ခွဲချင်ပါ့မလဲ ။

ဒေါ်လေးက မျက်ရည်လေး တစမ်းစမ်းနှင့် ပိုးဥဖြူ ပခုံးလေးကို ဖွဖွ လေး ထွေးဖက်လာ သည် ။

“သမီးလေးရယ် သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ၊ ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်ရှိ ရာ ကိုယ်လိုက်သွားရမှာ ပေါ့၊ တူမလေး သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့တာကို ပဲ ဒေါ်လေးတို့ က ဝမ်းသာနေတာပါ၊ သားတွေ သမီး တွေရရင် တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့ဦးပေါ့၊ အနေဝေးတယ်ဆိုပြီး ဒေါ်လေးတို့ ကို မေ့မထားရင် တော်ပါပြီ”

“ကဲ မင်းတို့ တူဝရီးအလွမ်းသယ်နေတာနဲ့ မောင်တိမ်တမာန် ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်နေပြီ၊ ရန် ကုန်ထိ ကားမောင်းရဦးမှာ ၊ ပြင်ဆင်စရာရှိ တာ ပြင်ဆင်တော့လေ ပိုးဥ”

ဦးလေးရဲ့ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် သူမ အခန်းလေးထဲကို ဝင်ကာ သား ရေအိတ် အသေးလေးထဲ ကို အဝတ်အစားလေးငါးစုံ ထည့်လိုက်ရသည် ။

“ပိုးလေး အဝတ်အစားတွေ ထည့်မနေနဲ့ တော့လေ၊ ဟိုရောက်ရင် ကိုကို ဝယ်ပေးမှာ ပေါ့၊ ကျန်တဲ့ အသုံးအဆောင်တွေလည်း ဝယ်ရဦးမှာ ပဲ ဥစ္စာ”

ကိုကိုက သူမ အခန်းထဲ ဝင်လိုက် လာပြီး အိတ်ထဲက အဝတ်အစား တွေ ပြန်ဆွဲထုတ်နေ၏။ သူမက ပြန်ဆွဲယူကာ အိတ်ထဲကို ပြန်ထည့်လို က်သည် ။

“ဒီလေးငါးစုံလောက် ယူပါရစေ ကိုကိုရယ်၊ ဒါလေးတွေက ဒေါ် လေးတို့ ဆင်ထားတာ မ ဟုတ်ဘူး၊ ပိုး စက်ချုပ်လို့ ရတဲ့ ချွေးနဲ့စာနဲ့ အမြတ်တနိုး ဝယ်ထားတာ၊ ကိုကို ဆင်တာလည်း ပိုး ဝတ် မှာ ပေါ့၊ ဒါ လေးတွေကလည်း ပိုး ဘဝကို ပိုး မမေ့ရအောင်လို့ လေ”

“သဘောပါဗျာ သဘော ကိုကိုမိန်းမလေး ဘာပဲလုပ်လုပ် ကိုကို က မငြိုငြင်ပါဘူး”

“အဟင်း အဲဒါကြောင့် ကိုကိုကို ချစ်တာ”

ကိုကို မေးဖျားလေးကို ပိုး မမီမကမ်း လှမ်းနမ်းလိုက်သည် ။ ကိုကို က သူမကို ခပ်တင်းတင်း ပွေ့ဖက်ပြီး မွတ်သိပ်ပြင်းပြစွာ တရှိုက်ရှိုက်မ က်မက် နမ်း၏။

မင်္ဂလာဦးညကို ကိုကိုပိုင်ဆိုင်သော ရန်ကုန်အိမ်မှာ ကုန်ဆုံးရမည်မို့ သူမ ကြိုတင်ကာ အရှက် သည်း ရင်ခုန်နေမိသည်။ ။ ကြင်နာယုယ တတ် လွန်းသောကိုကိုကို အပျိုစင်ဘဝလေး အပ်နှင်းရမှာ သူ မ ကျေနပ်ကြည်နူးနေမိပါသည်။ ။

ညနေစောင်းလောက်မှာ ကိုကို ပရာဒိုကားကြီးပေါ် သူမ တက်ထိုင် လိုက်သည် နှင့် အော်ဟစ် နှုတ်ဆက်သူတွေ လက်ပြသူတွေနှင့် ပျော်စရာပင် ကောင်းနေသေးတော့သည်။ ။

အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများကို ခွဲခွာရမည်မို့ ဝမ်းနည်းမိသော်လည်း ကြည်နူး မှုအပျော်တွေက အဆပေါင်းများစွာ ပိုလွန်းနေခဲ့သည့်အတွက် သူမ အပြုံးနှင့်သာပြန်လည်နှုတ်ဆက် ခဲ့သည်။ ။

ကိုကိုပန်းပေါ် မှီနွဲ့လိုက်ရလျှင် အရာအားလုံးကိုတောင် မေ့လျော့သွားတော့မည် ထင်၏။

အဲသလောက်တောင် ချစ်ခဲ့မိပါသည် ကိုကို။

အခန်း (၃)

“ဟင် ဒါ ဟိုတယ်ကြီး မဟုတ်လား ကိုကို၊ ကိုကိုအိမ်ကို သွားမှာ မဟုတ်ဘူး လား”

ဝင်းထဲကို ကားဝင်လာတဲ့ အထိ သူမ မသိ။

ကားပေါ်က ဆင်းပြီး ပြင်ဆင်မှုတွေကို ကြည့်ကာကိုကိုကို မေးလိုက်ခြင်းပင်။

ကိုကိုက စွဲညို့စွာ ပြုံး၍ သူမ ပခုံးလေးကို ထွေးဖက်၏။

“ဒီည အိမ်ကို သွားရင် ကိုကိုတို့ ကောင်းကောင်း အနားယူရမှာ မဟုတ်ဘူး ပိုးရဲ့ ၊ ပြောရဆိုရ ရှင်းပြရနဲ့ မိုးလင်း ချောင်းသာ တန်းသွားရင် ကားပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်မေ့သွားမှာ ပေါ့၊ ဟိုတယ်မှာ အေးဆေး ဇိမ်နဲ့ နှပ်မယ်ကွာ လာ”

ကိုကို ဆွဲခေါ်ရာ တွန့်ဆုတ် ပါလာရင်း ကိုကိုသက်သက်မဲ့ ငွေဖြုန်းတီးနေသည် ဟု ထင်နေမိ သည် ။ ဟိုတယ်အခန်းကတင် ကုန်ရမယ့်ငွေက နည်းသလား။ စားတော့ သောက်တော့လည်း ဈေး ကြီးသေးသည် ။

ကိုကိုက သူမကို ခွင့်တောင်ပြီး ဘီယာပါ သောက်သေး၏။ အိပ်ရမယ့် အခန်းက မွေ့ရာထူထူ အဲကွန်း တီဗွီ၊ အောက်စက် ဇိမ်ခံပစ္စည်း အားလုံးပါသည် ။

မွေးပျံ့နေသော ရနံ့နှင့် တော်တော် အဆင့်အတန်း မြင့်၏။

“ပိုး ဘာတွေ ကျီကျဖို့ တွေးနေတာလဲ”

“ကိုကိုအိမ်က လူတွေ ဘယ်လောက်များ လို့ စကားတွေ အများကြီး ပြောစရာလိုလဲ ကိုကို ရယ်၊ ဟိုတယ်မှာ တည်းလိုက်တော့ ပိုက်ဆံကုန် တာပေါ့”

“ဒီပိုက်ဆံလောက်က မိုင်နာပါကွာ၊ ကိုကိုက ပိုးလေး မခံစားဘူးတဲ့ လူ့ဘဝရဲ့ အရသာတွေ ကို ခံစားစေချင်လို့ ပါ၊ ငွေရှိတိုင်း ဒီလို စည်းစိမ် ချမ်းသာဆိုတာ ခံစားချင်မှ ခံစားရတာ၊ လာ ဘာမှ မ ပြောနဲ့ တော့၊ မင်္ဂ လာဦးညကို ဒီလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကုန်ဆုံးရတာ ဘယ်လောက်အနု စ်သာရ ပြည့် စုံလဲ ပိုးလေး သိသွားလိမ့်မယ်”

“အို ကိုကို”

လင်းထိန်နေသော မီးရောင်တွေကို ဖျောက်ခနဲ ပိတ်၍ ညမီးရောင် ပြာလဲ့လဲ့လေးကိုသာ ချန် ထားလျက် မွေ့ရာကြီးပေါ် ကိုကိုက သူမကို ဆွဲဖက်ကာ ပစ်လွှဲလိုက်သည် ။

သူမ မျက်နှာပေါ် အုပ်မိုးနေသော ကိုကိုနှာသီးဝလေးမှ ပြင်းရှသော အသက်ရှူသံကြောင့် သူ မ ရင်ခုန်လှိုက်မောလာသည် ။ ကိုကို အင်္ကျီရင် ဘတ်မှ ကြယ်သီးလေးတွေကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်၍ သူ မ အသက်အော င့်ထားလိုက်၏။

ဒီတစ်ည လွန်မြောက်ဖို့ ကိုကိုရော သူမရော ဆုတောင်းမိလိမ့်မည် မထင်။

အချစ်က အဲဒီလောက် သိမ်မွေ့စွဲမက်စရာကောင်းမှန်း သူမ အခုမှ သိခဲ့ရ၏။

အတွေ့အကြုံဆန်းတွေနဲ့ ကိုကိုက ဖြားယောင်းတတ်လွန်းပါသည် ။

အရှက်သည်းစွာ ဘယ် လူးညာလိုမ့်နှင့် ကိုကိုရင်ခွင်မှ မခွာရက်နိုင်အောင်လည်း ဖြစ်နေသည်။ ။ ဟင့်အင်း ကိုကိုလို့ မငြင်းနိုင် တာ အချစ်ရဲ့ စွမ်းအားတွေကြောင့်လား။

မနက်လင်းတော့ ပြုံးနေတဲ့ ကိုကိုမျက်နှာကို မကြည့်ရဲစွာ စောင်ကို ခေါင်းမီးခြုံထားလိုက် သည် ။

“ဟိတ် ကောင်မလေး ချောင်းသာ သွားရတော့မှာ ရေ ထချိုး”

“ဟင့်အင်း”

“ဟာ ညစ်ပတ်လှချည်လား၊ ခရီးသွားရမှာ ရေမချိုးဘူးတဲ့ ”

“အာ ဒီနားမှာ ကိုကို ရှိနေလို့ မထချင်တာ၊ ကိုကို အပြင် ခဏထွက်ပေး”

“အောင်မာ ဒီမိန်းကလေးက ရှက်နေတယ်ပေါ့ တွေ့မယ်”

“အား ကိုကို”

ကိုကိုက စောင်ကိုဆွဲလှုပ်ကာ သူမကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း အနမ်းတွေနဲ့ တိမ်လွှာတွေပေါ် စီးမျှော လိုက်ပါအောင် သင်ပေးနေပြန်သည်။ ။

“ကိုကိုကွာ ရေချိုးရမယ်ဆိုပြီးတော့”

“အေးလေ ခင်ဗျားလေးမှ မထတာ၊ ဒီကောင် အသည်းယားတာပေါ့”

“လူလည်ကြီး ဖယ်တော့ ရေချိုးမယ်”

“တူတူ ချိုးမယ်”

“အာ ကိုကိုနော် အဲလို စိတ်ယုတ်ရင် ပိုး ငိုလိုက်တော့မှာ ”

တကယ်ပင် သူမ ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်လာ၏။

ရင်ခုန်ရလွန်းလို့ လှိုက်မောနေသည်။ ။ ရှက်ရလွန်းလို့ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ထူပူနီမြန်းနေ၏။

ကိုကို အလိုက်မသိ ပြုံးနေတာကိုလည်း စိတ်တိုလာသည်။ ။

“ကိုကို”

“ဟောဗျာ ဒီကောင်မလေး ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ အော်လိုက်တာ နားကိုအူသွားတာပဲ”

“ဒီမှာ လည်း အသက်ရှူကျပ်နေပြီ၊ ဖယ်ပါဆိုနေ”

“ဟာ ပိုး ပိုးလေး”

ကိုကိုကိုယ်ကြီးက ဖယ်ကာ စောင်ကြီးကို ကိုကိုမျက်နှာပေါ် အုပ်ပစ်ခဲ့လျက် ရေချိုးခန်းထဲ သူမ ပြေးဝင်ခဲ့ရသည်။ ။

စောင်တွေကို လုံးထွေးထားခဲ့ပြီး ကိုကိုက ရေချိုးခန်းတံခါးကို တဒုန်းဒုန်း လာထုပြန်၏။

“ပိုး ပိုးလေး ကိုကိုလည်း ရေတူတူချိုးမယ်၊ အရမ်းနောက်ကျနေလိမ့်မယ်ကွ”

“ကျကျ ကိုကို အဲဒီရှေ့မှာ ရပ်နေရင် ပိုး ထွက်မလာဘူးနော်”

သူမအသံတုန်တုန်လေးနှင့် ကိုကိုကို အနိုင်ကျင့်လိုက်၏။

“အာ ပိုးက ညစ်ပြီကွာ၊ အေးပါ နေနှင့်ဦးပေါ့၊ ပြီးမှ တွေ့မယ်၊ ဒီတစ်ခါ အစိမ်းလိုက် ဝါးစား ပစ်မယ် သိလား”

ကိုကို လေသံမာမာနှင့် ကြိမ်းဝါးတော့ သူမ ကြက်သီးမွေးညင်းထကာ ပခုံးတွန့်လိုက်မိသည်။ ။

ကိုကို လူဆိုး အနမ်းကြမ်းကြမ်းနှင့် ဒီတစ်ခါ ရင်ခုန်အောင်လုပ်လျှင်

သူမ အသက်ရှူရပ်သွား တော့မည် ထင်သည်။ ။

မွတ်သိပ်တပ်မက်သော အတွေ့အထိတွေ့နဲ့ မဖြားယောင်းပါနဲ့။ ။

အသည်းရိုင်းလေးမို့ပါကွယ်။

★

အခန်း (၄)

ချောင်းသာကို ရောက်လာတော့ နေဝင်ဖျိုးဖျါအချိန်။

လေပြည်လေညင်းရဲ့ နှုတ်ဆက်မှုကြောင့် လူတစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါလန်းဆန်းသွား၏။

ကိုကို ရွေးချယ်ထားတဲ့ ဟိုတယ်က ရေကူးကန်နှင့် စတိတ်စင်နှင့် ဖျော်ဖြေမှု အစီအစဉ်တွေ လည်း ရှိသည် ။

လသာသာ သောင်ပြင်မှာ လမ်းလျှောက်ရတဲ့ အရသာကလည်း ဘာနှင့်မှ နှိုင်းယှဉ်မရအောင် ထူးခြားလှ၏။

မီးတွေ ထိန်ထိန်သာနေသော ဈေးဆိုင်ကလေးတွေဆီက လွင့်ပျံ့လာသော သီချင်းသံလေးတွေ နှင့် လှိုင်းလုံးတွေရဲ့ ပဲ့တင်သံက စည်းချက်ညီစွာ နားဝင်ပီယံ ငြိမ့်ညောင်းသာယာလှသည် ။ ကိုကိုက ဟိုတယ်မှာ ဈေးအကြီးဆုံး အစားအသောက်ကောင်းတွေ ကျွေးပေမယ့် သူမကတော့ ကမ်းခြေနှင့် မ နီး အုန်းလက်အမိုးအကာအောက်က ဆိုင်လေးတွေမှာ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး စာသောက်ရတာကို သဘောကျလေသည် ။

“ပိုးလေး ပင်လယ်ထဲ ဆင်းမယ်လေ”

“ဟင့်အင်း ပိုး လှိုင်းလုံးတွေကို ကြောက်တယ် အဝေးက လှမ်းကြည့်ရတာတောင် ရင်တွေ တုန်တယ်”

“ချောင်းသာကို လာပြီး လှိုင်းမစီးရင် ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိမှာ လဲ ပိုးရဲ့ ၊

ဘောကွင်းစီးလေ၊ ကိုကို ထိန်းပေးမှာ ပေါ့”

“အာ ပိုး တကယ်ကြောက်လို့ ပါဆို ကိုကိုကလည်း ဟို ကိုကို ကူးချင် ကူးလေ၊ ပိုးကမ်းစပ်မှာ လျှောက်ရင်းနဲ့ စောင့်ကြည့်နေမယ်”

“တော်ပြီကွာ အဲဒါဆို ကိုကိုလည်း ပိုး လက်ကိုဆွဲပြီး လမ်းပဲ လျှောက်တော့မယ်”

အဲလောက် အလိုက်သိနားလည်ပေးသော ကိုကိုကို သူမ မစွဲလမ်းဘဲ နေပါတော့မလား။

ကိုကိုက သူမ လက်ဖျားလေးကို ခပ်တင်းတင်း ဆွဲကိုင်ပြီး သူမ မျက်နှာလေးကို တကြည့် ကြည့် လုပ်၍ လမ်းလျှောက်သည် ။

ပင်လယ်ထဲ မဆင်းဖြစ်တော့၍ ပိုး ကိုယ်ပေါ်တွင် ခါးဝတ်ပိုင်းပတ်ထားသော ပဝါပါးကိုလည်း မဖယ်ဖြစ်တော့၊ လိမ္မော်နှင့်အနက်ကြား ရေကူးဝတ်စုံလေးနှင့် ပိုးအလှက ပဝါပါးမှ ဖောက်ထွက်ကာ ဆည်းဆာနှင့် အင်အားခြင်း ပြိုင်နေသည် ။ အကြည့်ရဲလွန်းသော ကိုကိုဘက်သို့ ပိုး မလုံမလဲ လှည့် ကာ စကားလမ်းကြောင်း လွှဲရသည် ။

“ကိုကို ပိုးကို ဘယ်လောက်ချစ်လဲ”

“ပင်လယ်ပြင်ကြီးက အဆုံးအစ မရှိလို့ မမြင်နိုင်ဘူးတဲ့ ၊ ကိုကိုအချစ်က အဲဒီထက် ပိုလိမ့်မယ်၊ အဆုံးအစမရှိတဲ့ ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ ပိုးကို ကိုကို ချစ်တာ”

“တစ်သက်လုံးလား ကိုကို၊ ဆံဖြူသွားကျိုး အိုမင်းတဲ့ အထိ ပိုး တစ်ယောက်တည်းကို ချစ်မှာ လား”

ကိုကို တွေခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ ဒါပေမဲ့ ပြန်လှည့်လိုက်တဲ့ ကိုကိုမျက်နှာမှာ ချိုအိညှို့ရီနေသော အပြုံးကို တွေ့ရ၏။

“ပိုး ကိုကို တကယ်ချစ်တာပါ ပိုးရယ်၊ အဲဒါကြောင့်လည်း လက်ထပ် ယူခဲ့တာပေါ့”

အဲဒီ စကားက ကိုကို ပြောနေကြ စကားမို့ ပိုး သိနေပြီးသားလေ ကို ကိုရဲ့ ၊ ထားပါတော့ ကိုကို အသက်က သုံးဆယ့်လေးနှစ်နော်၊ အဲဒီအရင် က ကိုကို ကျင်လည် ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ အတိတ်အကြောင်း ကို သိချင်တယ် ၊ ပိုးကို ပြောပြပါလား”

“အင်း အချိန်တွေ စောသေးတယ်၊ ကိုကိုတို့ ဒီမှာ အေးအေးဆေး ဆေး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေ ကြဦးမယ်လေ၊ ချောင်းသာက မပြန်ခင်တော့ ကိုကို ပြောဖြစ်မှာ ပါ”

ကိုကို ပဟေဠိအတွက် သူမ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည် ။ ဒါပေမဲ့ သူ မ ဘာမှ မပြောဖြစ်လိုက် ပါ။

လေပြည်နုနုကြောင့် လွင့်ဝဲနေသော သူမ ဆံနွယ်လေးတွေကို စုစည်းဆုပ်ကိုင်က တိမ်တ မာန် တရှိုက်မက်မက် နမ်းမွှေးလိုက်သည် ။ ရင်ခွင်မှာ ဆွဲကပ်၍ ကျောကနေ သိုင်းဖက်လိုက်၏။

လေရဲ့ နောက်ကို တိမ်တွေက ပြေးလွှားလိုက်နေတာလား။ ပြေးလွှားနေတဲ့ တိမ်တွေပေါ် လ က စီးနင်းလိုက်သွားတာလား မသိ။

တရွေ့ရွေ့နှင့် တွန်းတွန်းထိုးထိုး လင်းထိန်သာယာသွားလိုက်၊ မှောင်မိုက်ပျောက်ကွယ်သွား လိုက်။

ညဉ့်နက်လေလေ လှိုင်းပုတ်သံက ကျယ်လောင်လေ။

လေပြည်လေညင်းက ကြမ်းကြမ်း တိုက်ခတ်လာတတ်တာလည်း ရှိ ၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့သဘာဝနှင့်သူတော့ ကဗျာတစ်ပုဒ် သီချင်းတစ်ပုဒ်

ပန်ချီးကားတစ်ချပ်၊ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း စီးမျောပေးနေတဲ့ ခံစားမှုတစ်ခု ပါလေ။

ဟိုးခပ်ဝေးဝေးက လှိုင်းလုံးတစ်လုံး သူမဆီ အရှိန်နှင့် ပြေးဝင်ဆောင့်ဖို့ ဟန်ပြင်နေ၏။

ရင်ခွင်ကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာ လုံခြုံမည်ဆိုလျှင် ခိုနားခွင့်လည်း ပေးလိုက်ချင်ပါသည် ။

ရင်တွေတုန်လိုက်တာမှ အရမ်းပါပဲ ကိုကိုရယ်။

★